

Sverige har jo tilsyneladende, sådan som jeg har fået information, ikke fået rejst en eneste sag ved domstolene, der har ført til domfældelse. Så det, vi jo skal huske på, er, at om end der ikke kommer nogen sag ved domstolene, er det jo ikke ensbetydende med, at den her lovbestemmelse ikke vil få en gennemslagskraft alene ved sin blotte eksistens.

For vi håber jo alle sammen, at det her ikke skal føre til domfældelse af et eneste forældrepar eller et eneste familiemedlem, for det her skal være præventivt.

Til slut vil jeg sige, at SF støtter lovforslaget. Det er min opfattelse, at vi har et meget godt grundlag for at få gennemført det her lovforslag relativt hurtigt.

Jeg vil derfor opfordre til, at vi nu i det kommende retsudvalgsmøde, som vi skal have herefter, tager os sammen og får lavet alle de spørgsmål, der skal til, for at justitsministeren måske inden påske, måske ikke, så umiddelbart efter påske, kan levere de fornødne svar, således at vi kan blive færdige med det her lovforslag inden den 1. maj. Så sådan går det.

Martin Lidegaard (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

Det er jo ikke første gang, Folketinget diskuterer kvindelig omskæring, og det bliver desværre nok heller ikke sidste gang, selv om man godt kunne ønske sig, at vi fik bugt med den modbydelige tradition.

Lovforslaget, vi taler om i dag, gør det muligt at straffe danske statsborgere og herboende personer, som tager til udlandet for at få foretaget omskæring af piger og unge kvinder. Det sker, selv om handlingen ikke er strafbar i landet, hvor omskæring finder sted. Dermed bryder loven, som flere også har været inde på, med princippet om dobbelt strafbarhed. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Det Radikale Venstre normalt tillægger dobbelt strafbarhedsprincippet meget stor betydning. Men i denne sag må vi også erkende, at argumentet vejer tungt for at markere, at omskæring er fuldstændig uforeneligt med dansk kvinde- og menneskesyn, og derfor er vi rede til i dette afgrænsede tilfælde at gå på kompromis med princippet.

Kl. 17.50

Med den bemærkning, at vi kun kan komme denne modbydelige tradition til livs, hvis vi primært satser på oplysning og holdningspåvirk-

ning, som flere har været inde på, kan vi tilslutte os forslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Da Enhedslistens ordfører på området, fru Line Barfod, ikke er til stede, skal jeg oplæse følgende:

Omskæring af piger er en uacceptabel og modbydelig lemlæstelse, som ikke på nogen måde kan forsvares.

Regeringens arbejdsgruppe om omskæring har konkluderet, at den oplysende indsats, der blev sat i gang i Danmark for nogle år siden, har virket. Jeg håber, ministeren vil bekræfte, at der sættes penge af til at fortsætte det oplysningsarbejde mod omskæring, der har fungeret i flere år, men som stoppede, da regeringen ikke ville forny bevillingen.

Omskæring er et problem i en række afrikanske lande, og Danmark bør gøre sin del af indsatsen mod denne alvorlige mishandling. Indsatsen handler først og fremmest om oplysning og støtte til de piger og kvinder, der aktivt arbejder mod omskæring. Jeg vil derfor også spørge ministeren, hvad regeringen konkret vil gøre for at støtte projekter i afrikanske lande, f.eks. det projekt, som STS har i Somalia.

Det er også vigtigt at lægge pres på regeringerne i de lande, hvor omskæring forekommer, og derfor vil vi i Enhedslisten gerne opfordre justitsministeren til at arbejde for at skærpe de internationale konventioner på dette område, så alle lande forpligter sig til at straffe omskæring, uanset hvor den har fundet sted. Jeg håber, ministeren vil bekræfte, at hun vil gå ind i et sådant internationalt arbejde.

Der har ikke på noget tidspunkt været tvivl om, at omskæring er strafbart i Danmark. Det er vold at skære i børn. Nu har Justitsministeriet så alligevel foreslået at indsætte en særbestemmelse i straffelovens § 245 a om omskæring af piger. Det er vigtigt for os at understrege, at dette ikke medfører, at omskæring af drenge er lovligt, som også Røde Kors-repræsentanten i Jurisdiktionsudvalget gør opmærksom på. Ligesom vi siger, at man ikke må slå sine børn, siger vi også, at man ikke må skære i børn, når det ikke er sundhedsfagligt begrundet.

Vi mener ikke, at man skal bruge politi og fængsel som det første redskab i forhold til denne type overgreb mod børn, men vi mener, at det skal indgå i oplysningsarbejdet, at man ikke må begå overgreb mod sine børn, uanset hvad begrundelsen er.